

Qiyâm Ramadhân

Författare: Imâm Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî

Översättning: Abû Mûsâ al-Albânî

Layout: Abû Anas Mubarak ibn Marian

www.darulhadith.com

Förordet till den andra upplagan	3
Qiyâm Ramadhân.....	4
Laylat-ul-Qadr och dess begränsning	4
Föreskriften i att be i samling	5
Orsaken till varför profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inte fortsatte be i samling	6
Föreskriften i kvinnlig samling.....	6
Antalet Rak'ah i bönen	6
Läsningen i bönen	7
Tiden för bönen.....	8
Sättet man ber Nattbönen pa.....	9
Läsningen i Witr som är tre Rak'ah.....	10
Qunut-bönerna och dess plats	10
Vad sägs i slutet av Witr?	11
Tva efterkommande Rak'ah.....	12
I'tikâf och dess föreskrift.....	12
Dess villkor	13
Vad är tillåtet under I'tikâf?.....	14
Det är tillåtet för kvinnan att göra I'tikâf och besöka sin make i moskén	14

[I Allâhs Namn, den Nåderike, den Barmhårtige]

Förordet till den andra upplagan

Lov och pris tillkommer Allâh och må välsignelse och fred vara över Allâhs sändebud, hans familj, hans följeslagare och dem som följer hans Sunnah och är honom trogna.

Vidare:

Detta är den andra upplagan av min bok ”Qiyâm Ramadhân” som jag presenterar för den respekterade läsaren innan den välsignade månaden 1406. Detta äger rum efter att den första upplagan har sålts ut och förfrågan om den har ökat. Jag gick då igenom den ännu en gång, filtrerade den och adderade flera hadîth-utnämningar och nyttiga och nya lektioner som kommer att – om Allâh vill – gläda läsaren. Till det viktigaste som läsaren kommer att få se hör frågan om I´tikâf.

Jag ber Allâh (subhânahu wa ta´âlâ) att han låter det korrekta omsluta mig, förlåter mig för mina fel, skyddar min penna från dem samt låter detta verk uppriktigt ägnas Hans Ansikte – sannerligen är Han den Förlåtande, den Givmilde.

´Ammân

7:e Sha´bân 1406

Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî

Qiyâm Ramadhân

Förträffligheten i att be på natten i Ramadhân

[1] Två hadîther behandlar denna fråga.

Den första: Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Allâhs sändebud brukade alltid vilja be på natten i Ramadhân utan att beordra dem med påbud. Därefter sade han:

”Den som med tro och hopp ber Ramadhân-nätterna tillsammans med Imâmen, kommer att få sina föregående synder förlåtna.”

Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) gick bort och tillståndet förblev som det var¹. Därefter var tillståndet likadant under Abû Bakrs (radhiya Allâhu ‘anh) kalifat och likaså i början av ‘Umars (radhiya Allâhu ‘anh) kalifat.”²

Den andra: ‘Amr bin Murrah al-Djuhanî sade:

”En man från Qudhâ‘ah kom till Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och sade: ”Allâhs sändebud, vad tycker du om jag vittnar att det finns ingen sann gud utom Allâh och att du är Allâhs sändebud, ber de fem vardagliga bönerna, fastar månaden, ber på natten i Ramadhân och betalar allmosan?” Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: ”Den som dör och är upprättad i detta tillstånd, hör till de trovärdiga och martyrerna.””³

Laylat-ul-Qadr och dess begränsning

[2] Den bästa natten är Laylat-ul-Qadr [Allmaktens natt] baserat på hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Ord:

”Den som lyckas be Laylat-ul-Qadr med tro och hopp, kommer att få sina föregående synder förlåtna.”⁴

---

¹ Det vill säga att Tarâwîh inte förrättades i samling.

² Muslim och andra. Den nämns i "al-Irwâ'" (4/14/906) och i "Sahîh Sunan Abî Dâwud" (1241) – ma Allâh underlätta för mig att fullborda och publicera den. Och vad gäller broder Zuhays kommentar i min bok "Salât-ul-Îdayn", sid. 32: "Allâh har underlättat för var lärare al-Albânî att trycka den första delen av "Sahîh Abî Dâwud", svär jag vid Allâh att jag inte vet var han far det ifran. Den första delen är hos mig och jag har inte gett någon tillstånd att kopiera den, trycka den eller distribuera den. Samma sak gäller det han 1403 nämnde i den fjärde upplagan av min bok "at-Tawassul", sid 22, och att den tredje volymen av "Silsilah al-Ahâdîth adh-Dha'îfah" har kommit ut. I dag är det Radjab 1406 och den har ännu inte publicerats!

³ Ibn Khuzaymah och Ibn Hibbân i deras "Sahîh" och andra. Berättarkedjan är autentisk. Se min kommentar till "Ibn Khuzaymah" (3/340/2262) och "Sahîh at-Targhib" (1/419/993).

⁴ al-Bukhârî, Muslim och andra från Abu Hurayrah och Ahmad (5/318) från ‘Ubâdah bin as-Sâmit. Tillägget är hans och likasa Muslims från Abu Hurayrah. **Obs!** I den föregående upplagan nämnde jag i slutet av hadîthen tillägget: "... och efterträdande...". Jag hade förlitat mig på al-Mundhirî och al-‘Asqalânî som sade att det var autentiskt. Därefter underlättade

[3] Den starkaste åsikten säger att den infaller den tjugosjunde natten i Ramadhân. Flera hadîther säger det. En av dem är Zirr bin Hubayshs hadîth som sade:

”Jag hörde det sägas till Ubayy bin Ka’b: ”‘Abdullâh bin Mas’ûd säger att den som ber varje natt ett helt år kommer att be Laylat-ul-Qadr.” Då sade Ubayy (radhiya Allâhu ‘anh): ”Må Allâh förbarma Sig över honom som inte ville försäkra människorna. Jag svär vid Honom som är den Enda sanna guden att den är i Ramadhân. Jag svär vid Allâh att jag vet vilken natt det är också! Den natt som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) beordrade oss att be är natten till den tjugosjunde. Dess tecken är att solen går upp på morgonen vit utan strålar.””

I en annan rapportering tillskrev han det profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam)⁵.

Föreskriften i att be i samling

[4] Det är föreskrivet att be Ramadhân-nätterna i samling. Faktum är att det är bättre än att göra det ensam baserat på att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) själv gjorde det och visade dess förträfflighet. Abû Dharr (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Vi fastade Ramadhân med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och han bad inget under hela månaden till dess att det återstod sju dagar. Då bad han med oss tills en tredjedel av natten återstod. Däremot bad han inte med oss den sjätte utan gjorde det i stället den femte fram till midnatt. Jag sade: ”Allâhs sändebud, om du ändå fick oss att be hela natten.” Då sade han: ”Om en person ber tillsammans med Imâmen till dess att han är färdig, anses han ha bett [hela] natten.”

Han bad inte den fjärde, men när den tredje⁶ ägde rum, samlade han ihop sitt hushåll, sina hustrur och människorna och bad med oss till dess att vi fruktade att vi skulle missa lyckan.” Jag sade: ”Vad var lyckan för något?” Han sade: ”Måltiden innan gryningen. Därefter bad han inte mer med oss resten av månaden.”⁷

Allâh (ta’âlâ) för mig att forska hadîthens andra vägar och rapporteringar från Abu Hurayrah och ‘Ubâdah på ett sätt jag inte har sett någon annan göra. Da klargjordes det för mig att tillägget är udda [Shâdhdh] från Abu Hurayrah och motsättande [Munkar] från ‘Ubâdah. Den som förklarar det ena vara gott och det andra autentiskt, har gjort det för att han har blivit lurad av berättarkedjans uppenbara utseende utan att forska de andra rapporteringarna. Detta har jag kommit fram till efter att ha gjort en omfattande forskning. Jag har placerat den i ”Silsilah al-Ahâdîth adh-Dha’îfah” (5083). Jag har inte nämnt detta tillägg i Abu Hurayrahs hadîth eftersom jag har nämnt den i ”Sahîh at-Targhîb wat-Tarhîb” (982). Däremot har jag inte nämnt ‘Ubâdahs hadîth med den till skillnad från dess grund ”at-Targhîb” – och Allâh (ta’âlâ) är den som skänker framgang.

⁵ Muslim och andra. Den nämns i ”Sahîh Abî Dâwud” (1247).

⁶ Det vill säga natten till den tjugosjunde som är enligt den starkaste åsikten Laylat-ul-Qadr. Därför samlade profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ihop sina hustrur och sitt hushåll den natten och däri förekommer bevis för att det är rekommenderat för kvinnorna att medverka under den natten.

⁷ Autentisk. Den har rapporterats av författarna till ”as-Sunan” och andra. Likasa nämns den i ”Salât-ut-Tarâwîh”, sid. 16-17, ”Sahîh Abî Dâwud” (1245) och ”al-Irwâ’” (447).

Orsaken till varför profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inte fortsatte be i samling

[5] Orsaken till varför han ('alayhis-salâtu was-salâm) inte fortsatte be med dem i samling resten av månaden, var att han fruktade att de skulle åläggas att be Ramadhân-nätterna. Detta är något de inte hade klarat av, vilket nämns i 'Â'ishahs hadîth i de Två autentiska och andra böcker⁸. Men när han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) avled, försvann denna oro i och med att Sharí'ahn hade fulländats och därpå kunde man åter igen be Ramadhân-nätterna i samling. Den ursprungliga domen blev kvar, nämligen att be i samling, och därför återupplivade 'Umar (radhiya Allâhu 'anh) den, vilket nämns i al-Bukhârîs "as-Sahîh" och andra⁹.

Föreskriften i kvinnlig samling

[6] Det är föreskrivet för kvinnorna att medverka i dessa böner baserat på Abû Dharrs tidigare hadîth. Faktum är att det är tillåtet att utse en egen Imâm till dem. Det har bekräftats att 'Umar (radhiya Allâhu 'anh) utsåg Ubayy bin Ka'b som Imâm till männen och Sulaymân bin Abî Hathmah till kvinnorna. 'Arfadjah ath-Thaqafî sade:

"'Alî bin Abî Tâlib (radhiya Allâhu 'anh) beordrade människorna att be månaden Ramadhân och utsåg en Imâm till männen och en till kvinnorna och jag var kvinnornas Imâm."¹⁰

Jag säger: Jag anser att denna handling är korrekt om moskén är rymlig nog så att inte människorna stör varandra.

Antalet Rak'ah i bönen

[7] Antalet Rak'ah är elva stycken. Vi anser att man inte skall be mer än det. I stället skall man följa Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Han bad aldrig mer än detta antal till dess att han gick bort. 'Â'ishah ställdes frågan om hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bön i Ramadhân. Hon sade:

"Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade inte be mer än elva Rak'ah, varken i Ramadhân eller någon annan. Han brukade be fyra, men fråga inte hur sköna och långa de var. Därefter bad han åter igen fyra, men fråga inte hur sköna och vackra de var. Därefter bad han tre."¹¹

[8] Däremot är det tillåtet att be mindre antal, även om det skulle röra sig om Witr. Beviset är hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) handling och uttalande. Vad gäller hans handling, ställdes 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) frågan hur många Rak'ah Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bad Witr. Hon svarade då:

---

⁸ Se "at-Tarâwîh", sid. 12-14.

⁹ Se hans hadîth-utnämning och Ibn 'Abdil-Barrs och andras tal kring den i den föregående referensen, sid. 49-52.

¹⁰ Bade denna och den föregående rapporteringen rapporteras av al-Bayhaqî (2/494). Den första rapporteras även av 'Abdur-Razzâq i "al-Musannaf" (4/258/8722) medan Ibn Nasr rapporterar bada tva i "Qiyâm Ramadhân", sid. 93, och använde sig utav dem som bevis för det vi nyligen nämnt på sidan 95.

¹¹ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim. Den nämns i "Salât-ut-Tarâwîh", sid. 20-21, och "Sahîh Abi Dâwud" (1212).

”Han brukade be Witr fyra¹² och tre, sex och tre, tio och tre och han brukade aldrig be Witr mindre än sju eller mer än tretton.”¹³

Angående hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) uttalande, sade han:

”Witr är stadigvarande. Den som vill kan be Witr med fem, den som vill kan be Witr med tre och den som vill kan be Witr med en.”¹⁴

Läsningen i bönen

[9] Rörande läsningen i Nattbönen i Ramadhân och andra månader, begränsades den inte av Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) på så sätt att man varken bad mer eller mindre av en viss mängd. Hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) läsning och dess längd varierade. Ibland läste han ”Du som täcker över dig” i varje Rak‘ah och detta kapitel är tjugo verser och ibland läste han femtio verser. Han brukade säga:

”Den som ber hundra Rak‘ah på natten kommer inte att skrivas ned tillsammans med de försumliga.”

I en annan hadîth sägs det:

”... tvåhundra verser kommer att skrivas ned tillsammans med de fromma och uppriktiga.”

En natt när han var sjuk, läste han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) de sju längsta kapitlen, nämligen ”al-Baqarah”, ”Âl ‘Imrân”, ”an-Nisâ”, ”al-Mâ'idah”, ”al-An‘âm”, ”al-A‘râf” och ”at-Tawbah”.

I berättelsen om Hudhayfah bin al-Yamâns bön bakom profeten (‘alayhis-salâtu was-salâm), läste han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) långsamt ”al-Baqarah”, ”an-Nisâ” och ”Âl ‘Imrân” i en Rak‘ah¹⁵.

Det har bekräftats med den mest autentiska berättarkedjan att när ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anh) beordrade Ubayy bin Ka‘b att leda folket i bönen i Ramadhân med elva Rak‘ah, läste Ubayy (radhiya Allâhu ‘anh) tvåhundra verser till dess att de som stod bakom honom stödde sig på käpparna pga. den långa läsningen. De förblev i detta tillstånd till den tidiga gryningen¹⁶.

---

¹² Jag säger: Till dem hör antingen de två Sunnah-böner som bes efter ‘Ishâ’ eller också två korta Rak‘ah som profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) brukade inleda Nattbönen med. Detta är Hâfidhs asikt. Se ”Salât-ut-Tarâwîh”, sid. 19-20.

¹³ Rapporerad av Abu Dâwud, Ahmad och andra. Hadîthen har en god berättarkedja som anses vara autentisk av al-‘Irâqî. Den nämns i ”Salât-ut-Tarâwîh”, sid. 98-99, och ”Sahîh Abî Dâwud” (1233).

¹⁴ Rapporerad av at-Tahâwî, al-Hâkim och andra. Hadîthen har en autentisk berättarkedja vilket flera Imâmer har sagt. Den uppföljs av en liknande hadîth med ett motsättande tillägg vilket jag har klargjort i ”Salât-ut-Tarâwîh”, sid. 99-100.

¹⁵ Dessa hadîther är samtliga autentiska och omnämnda i ”Sifah Salât-in-Nabiyy”, sid. 117-122.

¹⁶ Rapporerad av Mâlik och andra. Se ”Salât-ut-Tarâwîh”, sid. 52.

Det har också rapporterats autentiskt från 'Umar att han samlade ihop läsarna i Ramadhân och beordrade dem som läser Qur'ânen snabbast att läsa trettio verser, de medelmåttiga tjugofem verser och de långsamma tjugo verser¹⁷.

Baserat på det kan den som ber ensam be hur mycket han vill. Det samma gäller om han omges av jämlingar. Ju längre den blir, desto bättre är det. Däremot skall man inte överdriva på så sätt att man ber hela natten, något som enbart skall utföras sällan. I stället skall man följa profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) som sade:

”Den bästa vägledningen är Muhammads vägledning.”¹⁸

Men den som leder folket i bönen, skall be så länge att de som är bakom honom inte utsätts för svårigheter. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Om någon av er leder folket i bönen, skall han be kort. Sannerligen finns det [små], gamla, svaga, [sjuka och behövande] människor bland dem. Skulle han däremot be ensam, får han be hur länge han vill.”¹⁹

Tiden för bönen

[10] Tiden för Nattbönen börjar efter Salât-ul-'Ishâ' och sträcker sig fram till Salât-ul-Fadjr. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Sannerligen har Allâh påökad en bön åt er och det är Witr²⁰. Be den mellan Salât-ul-'Ishâ' och Salât-ul-Fadjr.”²¹

[11] Det är bättre att be den i den senare delen av natten för den som klarar av det. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Den som fruktar att han inte kommer klara av att be i den senare delen av natten, får be Witr tidigare. Och den som räknar med att han kommer stiga upp senare, skall be Witr den senare delen av natten, ty sista delen av Nattbönen är bevittnad och det är bättre.”²²

[12] Om man får välja mellan att be i samling i början av natten eller ensam senare, anses det vara bättre att be i samling. Detta eftersom han belönas för att ha bett hela natten, vilket framgick i nummer fyra från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Likaså är detta handlingen följeslagarna var upprättade på under 'Umars (radhiya Allâhu 'anh) tid. 'Abdur-Rahmân bin 'Abd al-Qârî sade:

---

¹⁷ Se föregående referens, sid. 71. Likaså har den rapporterats av 'Abdur-Razzâq i "al-Musannaf" (4/621/7731) och al-Bayhaqî (2/498).

¹⁸ Ett stycke ur en hadîth som har rapporterats av Muslim, an-Nasâ'î och andra. Den nämns i "Ahkâm-ul-Djanâ'iz", sid. 18, och "al-Irwâ'" (608).

¹⁹ al-Bukhârî och Muslim medan formuleringen och tilläggen är Muslims. Den nämns i "al-Irwâ'" (512) och "Sahîh Abî Dâwud" (759-760).

²⁰ Hela Nattbönen kallas för "Witr" eftersom dess antal är udda [Witr]."

²¹ Autentisk hadîth. Rapporterad av Ahmad och andra från Abu Basîr. Den nämns i "as-Sahîhah" (108) och "al-Irwâ'" (2/158).

²² Muslim och andra. Den nämns i "as-Sahîhah" (2610).

”En natt i Ramadhân gick jag och ‘Umar bin al-Khattâb till moskén och fann att människorna var splittrade; en man bad ensam medan en annan bad med en samling. Då sade han: ”Jag svär vid Allâh att jag tycker att det hade varit bättre om man enade dem alla bakom en enda läsare.” Därefter tog han tag i frågan och samlade ihop dem bakom Ubayy bin Ka‘b. Sedan gick jag ut med honom en annan natt och fann att människorna bad bakom deras läsare. ‘Umar sade då: ”En så förträfflig innovation detta är. Den [del] som de sover i är bättre än den [del] de ber i.”– nämligen den sista delen av natten, medan människorna bad den första delen.”²³

Zayd bin Wahb sade:

”‘Abdullâh bad med oss i Ramadhân och avslutade på natten.”²⁴

Sättet man ber Nattbönen på

[13] Jag har skrivit detaljerat om denna fråga i ”Salât-ut-Tarâwih”, sid. 101-115, och tycker på så sätt att jag nämner det kortfattat här som en underlättning och påminnelse för läsaren:

Det första sättet: Tretton Rak‘ah. Den inleds med två korta Rak‘ah och enligt den starkaste åsikten är det de två efter ‘Ishâ‘ eller två särskilda Rak‘ah som Nattbönen inleds med. Därefter ber han två riktigt långa Rak‘ah. Därefter ber han två Rak‘ah som är kortare än de föregående. Därefter ber han två Rak‘ah som är kortare än de två föregående. Därefter ber han två Rak‘ah som är kortare än de två föregående. Därefter ber han två Rak‘ah som är kortare än de två föregående och sedan ber han Witr med en Rak‘ah.

Det andra sättet: Tretton Rak‘ah. Åtta Rak‘ah skall bes med Taslîm efter varannan Rak‘ah. Därefter ber han Witr med fem Rak‘ah och varken sitter eller gör Taslîm förrän i den femte.

Det tredje sättet: Elva Rak‘ah. Taslîm utförs efter varannan Rak‘ah och därefter ber man Witr med en Rak‘ah.

Det fjärde sättet: Elva Rak‘ah. Man ber fyra med en Taslîm och därefter görs samma sak med de efterkommande fyra och slutligen ber man tre.

Brukade han sitta mellan varannan Rak‘ah då han bad fyra och tre? Vi har inte hittat något tillräckligt svar på det, men det är inte föreskrivet att sitta när man ber tre.

Det femte sättet: Elva Rak‘ah. Häri sitter han bara i den åttonde och gör Tashahhud, ber om välsignelse för profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och reser sig upp utan att göra Taslîm. Därefter bes Witr med en Rak‘ah med Taslîm. Detta är nio. Sedan ber han två Rak‘ah sittande.

Det sjätte sättet: Att be nio Rak‘ah och endast sitta i den sjätte. Därefter gör han Tashahhud, ber om välsignelse för profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) o s v.

---

²³ al-Bukhârî och andra. Den nämns i ”at-Tarâwih”, sid. 48.

²⁴ ‘Abdur-Razzâq (7741) och andra och dess berättarkedja är autentisk. Imâm Ahmad antydde denna och den föregående rapporteringen när han ställdes frågan: ”Skall man skjuta upp bönen till den sista delen av natten?” Han svarade: ”Nej. Jag tycker bättre om Muslimernas sätt.”

Dessa sätt har bekräftats från profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Det är möjligt att lägga till ytterligare ett sätt och det är att reducera antalet Rak´ah till dess att man kommer ned till en enda Rak´ah. Detta är i enlighet med hans (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) ord:

”Den som vill kan be Witr med fem, den som vill kan be Witr med tre och den som vill kan be Witr med en.”²⁵

Dessa fem och tre Rak´ah kan bes med en sittning och en Taslîm som det anges i det andra sättet. Likaså kan den som vill göra Taslîm mellan varannan Rak´ah som det anges i det tredje sättet, vilket är bättre.²⁶

Vad gäller att be fem och tre med en sittning efter varannan Rak´ah utan Taslîm, är det något jag inte har funnit bekräftat från honom (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). I grund och botten är det tillåtet, men profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) förbjöd att man ber Witr med tre Rak´ah och förklarade anledningen:

”Låt [den] inte likna Salât-ul-Maghrib.”²⁷

På så sätt måste den som vill be Witr tre Rak´ah undvika denna liknelse. Detta sker på två sätt:

Det första sättet: Taslîm mellan det jämna och udda och detta är starkare och bättre.

Det andra sättet: Att man inte sitter mellan det jämna och udda och Allâh (ta´âlâ) vet bättre.

Läsningen i Witr som är tre Rak´ah

[14] Om Witr är tre Rak´ah, är det Sunnah att läsa ”Prisa din Herre, den Högstes, Namn!” i den första Rak´ah, ”Säg: ”Ni otrogna!”” i den andra Rak´ah och ”Säg: ”Han är Allâh – En.”” i den tredje som man också kan lägga till ”Säg: ”Jag söker skydd hos gryningens Herre.”” och ”Säg: ”Jag söker skydd hos människornas Herre.””.

Tillika har det rapporterats autentiskt från honom (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) att han läste etthundra verser ur ”an-Nisâ” i Witr.

Qunût-bönerna och dess plats

[15] Efter att ha läst klart och befinner sig i stadiet före Rukû´, läser man Qunût-bönen profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) lärde sin sonson al-Hasan bin ´Alî (radhiya Allâhu ´anhumâ):

---

²⁵ Rapporterad av at-Tahâwî, al-Hâkim och andra. Hadîthen har en autentisk berättarkedja vilket flera Imâmer har sagt. Den uppföljs av en liknande hadîth med ett motsättande tillägg vilket jag har klargjort i ”Salât-ut-Tarâwîh”, sid. 99-100.

²⁶ **Viktigt!** Ibn Khuzaymah sade i sin ”as-Sahîh” (2/194) efter att ha nämnt ´Â´ishahs hadîth och andra hadîther kring de omnämnda sätten: ”En person kan helt ofarligt be vilken typ av bön han än vill som har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam).” Jag säger: Detta stämmer överens med var asikt att man haller sig till det antal som har rapporterats autentiskt från honom (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Lov och pris tillkommer Allâh för Hans framgång och jag ber Honom att skänka mer av Sin godhet.

²⁷ at-Tahâwî, ad-Dâraqutnî och andra. Se ”at-Tarâwîh”, sid. 99-100.

”Allâh vägled mig med dem Du har väglett, hela mig med dem Du har helat, ta hand om mig med dem Du har tagit hand om, välsigna mig i det Du har gett och skydda mig från det onda Du har beslutat. Sannerligen är det Du som dömer och Du döms inte. Den som Du är vän till försvagas inte och den som Du är fiende till förstärks inte. Välsignad och hög är Du vår Herre. Det finns ingen räddning från Dig förutom till Dig.”²⁸

Efteråt går det ibland även bra att be om välsignelse för profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam).

[16] Det är ingen fara om man läser Qunût efter Rukû’ och som tillägg förbannar de otrogna, ber om välsignelse för profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och ber för Muslimerna under den andra halvan av Ramadhân. Det har bekräftats att Imâmerna på ‘Umars (radhiya Allâhu ‘anh) tid gjorde det. I slutet av ‘Abdur-Rahmân bin ‘Abd al-Qârîs hadîth står det:

”De brukade förbanna de otrogna efter halva [månaden]: ”Allâh, strid mot de otrogna som lockar från Din väg, förnekar Dina sändebud och inte tror på Ditt löfte. Splittra dem, kasta in rädslan i deras hjärtan och låt Din förnedring och Ditt straff drabba dem – Du Sanningens Gud!” Därefter sände de välsignelse över profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och bad för Muslimernas väl och de troendes förlåtelse. Sedan sade de: ”Allâh, det är Dig vi dyrkar, det är till Dig vi ber och faller på ansikte och det är till Dig vi skyndar. Vi hoppas om Din nåd, vår Herre, och vi räds Ditt allvarliga straff. Sannerligen kommer den som Du är fiende till drabbas av Ditt straff.” Därpå gör man Takbîr och faller ned på ansikte.”²⁹

Vad sägs i slutet av Witr?

[17] Det är Sunnah att säga i slutet av Witr, oavsett om det är före eller efter Taslîm:

”Allâh, jag söker skydd av Ditt välbehag från Din vrede, Din förlåtelse från Ditt straff och jag söker skydd av Dig från Dig. Jag förmår inte räkna upp prisningarna över Dig och Du är som Du Själv har prisat Dig.”³⁰

[18] Efter att ha bett färdigt Witr, säger man:

”Prisad är Konungen, den Helige. Prisad är Konungen, den Helige. Prisad är Konungen, den Helige.”

Rösten skall dras ut och den tredje gången skall den höjas³¹.

---

²⁸ Rapporterad av Abu Dâwud, an-Nasâ’î och andra. Berättarkedjan är autentisk. Se ”Sifat-us-Salâh”, sid. 95-96, sjunde upplagan.

²⁹ Rapporterad av Ibn Khuzaymah i sin ”as-Sahîh” (2/155-156/1100).

³⁰ Sahîh Abî Dâwud (1282) och ”al-Irwâ’” (430).

³¹ Sahîh Abî Dâwud (1284).

Två efterkommande Rak'ah

[19] Det är tillåtet att be två Rak'ah baserat på att det har bekräftats från profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) handlingar³². Faktum är att han beordrade sitt samfund att be dem och sade:

”Sannerligen är denna resa svår och mödosam. Efter att någon av er har bett Witr, skall han be två Rak'ah. Antingen vaknar han eller så belönas han för dem.”³³

[20] Det är Sunnah att läsa i dem ”När jorden skälver i sitt skalv.” och ”Säg: ”Ni otrogna!””³⁴

I'tikâf och dess föreskrift

[1] I'tikâf är Sunnah i Ramadhân såväl som andra dagar på året. Grunden till handlingen är Hans (ta'âlâ) Ord:

”Då ni drar er tillbaka [’Âkifûn] till moskéerna.”

Likaså har mångfaldiga och autentiska hadîther nämnts beträffande hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) I'tikâf. På samma sätt har det rapporterats mångfaldigt från Salaf, vilket nämns i Ibn Abî Shaybahs ”al-Musannaf” och 'Abdur-Razzâqs ”al-Musannaf”³⁵.

Det har bekräftats att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde I'tikâf de tio sista dagarna av Shawwâl³⁶ och att 'Umar sade till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Jag avlade ett löfte i Djâhiliyyah att jag skulle göra I'tikâf en natt i den Heliga moskén.”
Då sade han: ”Uppfyll löftet [och gör I'tikâf en natt].”³⁷

[2] Däremot läggs det större vikt på den i Ramadhân. Abû Hurayrah sade:

”Varje Ramadhân brukade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) göra I'tikâf de tio sista dagarna medan han gjorde I'tikâf i tjugo dagar året han gick bort.”³⁸

---

³² Rapporterad av Muslim och andra. Se ”al-Irwâ'”, sid. 108-109.

³³ Rapporterad av Ibn Khuzaymah i hans ”as-Sahîh”. Den nämns i ”as-Sahîhah”. Jag var passiv beträffande dessa två Rak'ah en lang tid. Men när jag fick syn på denna ädla och profetiska beordring, skyndade jag med att handla enligt den och jag visste att hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord: ”Lat er sista bön på natten vara Witr” utgjorde ett fritt val, inte en aläggnig. Detta är Ibn Nasrs asikt (130).

³⁴ Rapporterad av Ibn Khuzaymah (1104) och (1105) från 'Â'ishahs och Anas (radhiya Allâhu 'anhumâ) hadîth med två berättarkedjor som stärker varandra. Se ”Sifat-us-Salâh”, sid. 124.

³⁵ I den föregående upplagan fanns här en hadîth rörande handlingens förträfflighet ”Den som gör I'tikâf en dag...”. Da jag insåg att den var svag, tog jag bort den efter att ha nämnt den och talade detaljerat om den i ”Silsilah al-Ahâdîth adh-Dha'îfah” (5347). Däri visar jag dess brister som var dolda för mig och innan mig al-Haythamî.

³⁶ Ett stycke ur 'Â'ishahs hadîth som rapporteras av al-Bukhârî och Ibn Khuzaymah i deras ”as-Sahîh”. Den nämns i ”Sahîh Abî Dâwud” (2127).

³⁷ Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och Ibn Khuzaymah och tillägget är al-Bukhârîs i en formulering, vilket nämns i ”al-Mukhtasar”. Den nämns också i ”Sahîh Abî Dâwud” (2136-2137).

³⁸ Rapporterad av al-Bukhârî och Ibn Khuzaymah i deras ”as-Sahîh”. Den nämns i den föregående referensen (2126) och (2130).

[3] Det bästa är att utföra den i slutet av Ramadhân, ty profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) brukade göra I’tikâf de tio sista dagarna i Ramadhân till dess att Allâh (‘azza wa djall) tog hans liv³⁹.

Dess villkor

[1] Det är endast föreskrivet i moské. Han (ta ‘âlâ) sade:

”Men undvik beröring med dem då ni drar er tillbaka [‘Âkifûn] till moskéerna.”⁴⁰

‘Â’ishah sade:

”Det är Sunnah för den som gör I’tikâf att endast gå ut vid behov. Han skall varken besöka den sjuke, röra vid sin kvinna eller ha intimt umgänge med henne. Han skall enbart göra I’tikâf i en moské i vilken man ber i samling. Det är också Sunnah att fasta om man gör I’tikâf.”⁴¹

[2] Det skall utföras i en moské man ber fredagsbönen i så att han inte blir tvungen att gå ut ur moskén för att be fredagsbönen, ty det är obligatoriskt för honom att gå ut till den. ‘Â’ishah sade i hennes föregående hadîth:

”Han skall endast göra I’tikâf i en moské i vilken man ber i samling.”

Senare fann jag en autentisk hadîth som klart och tydligt uttryckligen specificerar order ”moskéerna” i den omnämnda versen med tre moskéer; den Heliga moskén, den Profetiska moskén och al-Aqsâ-moskén. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Det finns ingen I’tikâf utom i de tre moskéerna.”⁴²

De Salaf jag har funnit ha denna åsikt är Hudhayfah bin al-Yamân, Sa’îd bin al-Musayyib och ‘Atâ’ som däremot inte nämnde al-Aqsâ-moskén. Vissa sade att det går bra i samtliga moskéer man ber samlingsbönen i. Andra motsatte sig och sade att det går även bra i hans hus moské. Däremot är det tveklöst att det mest korrekta i frågan är att handla enligt hadîthen – och Allâh (subhânahu wa ta ‘âlâ) vet bäst.

[3] Det är Sunnah att fasta om man gör I’tikâf, vilket redan har angivits från ‘Â’ishah (radhiya Allâhu ‘anhâ)⁴³.

---

³⁹ Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och Ibn Khuzaymah. Den nämns i "al-Irwâ'" (966) och "Sahîh Abî Dâwud" (2125).

⁴⁰ 2:187. Imâm al-Bukhârî använde sig av denna vers som bevis för det vi tidigare nämnt. Hâfidh sade: "Beviset i versen är att om det hade varit korrekt att göra det på andra platser än moskéer, hade inte förbudits att beröra kvinnorna, ty samlag är något som annullerar I’tikâf enligt samstämmighet. I och med att moskén nämns, vet man att I’tikâf endast kan utföras i dem."

⁴¹ Rapporterad av al-Bayhaqî med en autentisk berättarkedja och Abu Dâwud med en god sadan. Rapporteringen härnäst från ‘Â’ishah rapporteras också av honom. Den nämns i "Sahîh Abî Dâwud" (2135) och "al-Irwâ'" (966).

⁴² Rapporterad av at-Tahâwî, al-Isma‘îlî och al-Bayhaqî med en autentisk berättarkedja från Hudhayfah bin al-Yamân (radhiya Allâhu ‘anh). Den nämns i "as-Sahîhah" (2786) tillsammans med de överensstämmande rapporteringarna ovan och alla är de autentiska.

⁴³ Rapporterad av al-Bayhaqî med en autentisk berättarkedja och Abu Dâwud med en god sadan. Imâm Ibn-ul-Qayyim sade i "Zâd-ul-Ma‘âd": "Det har inte rapporterats från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att han gjorde I’tikâf utan att fasta. ‘Â’ishah sade: "Det finns ingen I’tikâf utan fastan." Likasa nämnde Han (subhânahu) I’tikâf endast tillsammans med fastan på samma sätt som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) enbart gjorde det fastande. Den starkaste asikten i beviset som majoriteten av Salaf höll sig till, är att fastan är ett villkor för I’tikâf och detta är asikten Shaykh-ul-Islâm Abul-‘Abbâs bin Taymiyyah ansåg vara mest korrekt." Jag säger: Byggt på detta är det inte föreskrivet för den som beger sig till

Vad är tillåtet under I'tikâf?

[1] Han får gå ut för att utföra naturliga behov och ta ut huvudet ur moskén för att få det tvättat och kammat. 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) sade:

”Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade ta in sitt huvud till mig under tiden han gjorde I'tikâf i moskén och jag var i mitt rum. Jag kammade honom [i en annan rapportering: jag tvättade honom medan jag hade min menstruationsperiod och det enda som skilde oss åt var dörrtröskeln] och när han gjorde I'tikâf brukade han endast komma hem för att utföra naturliga behov.”⁴⁴

[2] Det är tillåtet för den som gör I'tikâf och andra att två sig i moskén. En man som tjänade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tvådde sig snabbt i moskén.”⁴⁵

[3] Tillika är det tillåtet för honom att resa ett litet tält längre bak i moskén som han gör I'tikâf i. 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) reste på profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beordring en Khibâ'⁴⁶ till honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) då han skulle göra I'tikâf⁴⁷.

Dessutom gjorde han en gång I'tikâf i en liten kupol vars dörr utgjordes av en matta.

Det är tillåtet för kvinnan att göra I'tikâf och besöka sin make i moskén

[4] Det är tillåtet för kvinnan att besöka sin make under hans I'tikâf på samma sätt som det är tillåtet för honom att ta farväl av henne vid moskédörren. Safiyyah (radhiya Allâhu 'anhâ) sade:

”Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde I'tikâf [i moskén de tio sista dagarna] när jag en natt kom för att besöka honom. [Hans hustrur var redan där men de gick efter ett tag] och vi pratade [en stund]. Därefter reste jag mig upp för att gå [och då sade han: ”Ha inte bråttom; låt mig gå med dig.”] Därpå reste han sig upp för att följa mig ut.” Hennes bostad var i Usâmah bin Zayds hem. [När vi väl var framme vid moskédörren vid Umm Salamahs dörr] gick två män från Ansâr förbi. När de såg profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), började de gå snabbare. Då sade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam): ”Sakta ned! Detta är Safiyyah bint Huyayy.” Då sade de: ”Prisad vare Allâh! Allâhs sändebud?” Han sade: ”Sannerligen är Satan lika nära människan som blodet. Jag fruktade att något ont – eller något – skulle falla i era hjärtan.”⁴⁸

Hon får själv göra I'tikâf med sin make eller ensam. 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) sade:

---

moskén för att be eller göra nagonting annat att avse I'tikâf den tid han befinner sig däri. Detta är vad uttryckligen har sagts av Shaykh-ul-Islâm i "al-Ikhtiyârât".

⁴⁴ Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim, Ibn Abî Shaybah och Ahmad och tillägget tillkommer dem tva. Den nämns i "Sahîh Abî Dâwud" (2131-2132).

⁴⁵ Rapporterad av al-Bayhaqî med en god berättarkedja och Ahmad (5/364) korrfattat med en autentisk berättarkedja.

⁴⁶ Khibâ' är ett arabiskt hus av päls eller ull, men inte har, och är rest på tva-tre pelare. (an-Nihâyah)

⁴⁷ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim från 'Â'ishah. Handlingen är i al-Bukhârî och beordringen är i Muslim.

⁴⁸ al-Bukhârî, Muslim och Abu Dâwud och det sista tillägget är hans. Den nämns i "Sahîh Abî Dâwud" (2133) och (2134).

”En av Allâhs sändebuds hustrur (i en annan rapportering sägs det att det var Umm Salamah) gjorde I'tikâf med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) under tiden hon hade blödningar. Hon brukade se rödaktig och gulaktig vätska och då hände det att vi placerade ett fat under henne medan hon bad.”⁴⁹

Hon sade också:

”Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade göra I'tikâf de tio sista dagarna i Ramadhân till dess att Allâh tog hans liv. Därefter gjorde hans hustrur I'tikâf efter honom.”⁵⁰

[5] Denna handling annulleras av samlag baserat på Hans (ta'âlâ) Ord:

”Men undvik beröring med dem då ni drar er tillbaka [Åkifûn] till moskéerna.”

Ibn 'Abbâs sade:

”Om den som gör I'tikâf har samlag, annulleras hans I'tikâf och han får göra om den.”⁵¹

Däremot är han inte ålagd att sona eftersom det inte har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare.

Lov och pris tillkommer Dig Allâh. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Du. Jag ber Dig om förlåtelse och jag ångrar mig inför Dig.

Härmed avslutas den nya kontrollen och korrigeringen av boken och de nyttiga lektionerna som har lagts till av författaren. Detta ägde rum söndagen den 26:e Radjab 1406 och må Allâhs välsignelse och fred vara över den icke läskunniga profeten Muhammad, hans familj och hans följeslagare.

'Ammân, Jordanien
Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî
Abû 'Abdir-Rahmân

Översatt av Abû Mûsâ al-Albânî
1425-08-14/2004-09-28
al-Madînah an-Nabawiyyah

---

⁴⁹ Rapporterad av al-Bukhârî. Den är nämnd i "Sahîh Abî Dâwud" (2138). Den andra rapporteringen förekommer i Sa'îd bin Mansur vilket nämns i "al-Fath" (4/281). Däremot sade ad-Dârimî att hon hette Zaynab (1/22) – och Allâh vet bättre.

⁵⁰ Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra. Dess hadîth-utnämning har nämnts tidigare.

⁵¹ Rapporterad av Ibn Abî Shaybah (3/92) och 'Abdur-Razzâq (4/363) med en autentisk berättarkedja.